

роздерте рогом місяця — кохання.
скрипить воно, немов
забуті сходи, що ведуть
під землю, виминаючи
країну молока, імперію
медів.
за плотом продає злидар
агонію дощу за яблуко
гниле й запрошує
в щоразу манливішу подорож.
надворі ніч — совина.

коли ржавіє невідзовно
день,
коли чекання до самоодурення
щоночі подібніше.

літо
тане ненажерливе
у глиняному жбані —
напоєне твоїми іменами,
залите запахом твоєї шкіри.

Збірка « [Омана Молока](#) ».